

Roman Kamiński, Eugeniusz Wilgocki

Kołbacz, gm. Stare Czarnowo, woj. szczecińskie

Informator Archeologiczny : badania 15, 231-232

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

biegają w linii prostej, sugerując kolejne fazy rozbudowy zamku. Mur, interpretowany powyżej jako element przyczółka mostu, prostopadły do wschodniego muru zamku, jest do niego dobudowany na styk, stanowiąc zarazem podstawę domniemywanych faz rozbudowy zamku.

Do muru obwodowego nie przylegały żadne budowle drewniane, natomiast po wewnętrznej stronie muru stwierdzono fragmenty spalonych konstrukcji drewnianych, sugerując istnienie drewnianych ganków i pomostów zwieńczających mur obwodowy.

Chronologię zamku wyznacza dokładnie liczny materiał zabytkowy; głównie ceramiczny, a także charakterystyczne przedmioty metalowe — strzemiona, ostrogi, groty bełtów etc. Określają one datę istnienia zamku na okres zawarty pomiędzy wiekiem XIV a trzecią ćwiercią wieku XV. Datowanie to potwierdzają wzmianki historyczne określające datę ostatecznego upadku i zniszczenia zamku na rok 1477.

Badania nie będą kontynuowane.

KOLONIA WYTYCZNO, gm. Urszulin
woj. chełmskie
Stanowisko 1

patrz
epoka brązu

KOŁBACZ, gm. Stare Czarnowo
woj. szczecińskie

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Szczecinie

Badania prowadził mgr Roman Kamiński /autor sprawozdania/ i mgr Eugeniusz Wilgocki. Finansował WKZ w Szczecinie. Czwarty sezon badań. Zespół pocysterski /XIII-XVII w. /.

Prace skoncentrowano głównie w obrębie Domu Opata. Miały na celu dalsze rozpoznanie jego pierwotnego rozplanowania i powiązań z zabudową klasztoru.

Założono dwa nowe wykopy IX i X.

Wykop IX /8 x 6 m/ zlokalizowano przy narożniku południowo-zachodnim obecnej bryły Domu Opata, zaś wykop X /20 x 6 m/ wzdłuż jego ściany zachodniej.

W trakcie prac w wykopie IX odsłonięto mur ceglany biegnący po osi N-E będący przedłużeniem ściany południowej Domu Opata o długości 4,1 m z odejściem na północ, stanowiącym jego ścianę zachodnią, a zarazem zamknięcie budynku od tej strony.

Na południe od obecnej bryły Domu Opata odsłonięto kanał o szerokości 3 m, biegnący po osi W-E. Brzeg kanału od strony południowej umocniony był rzędem pali drewnianych. Z wnętrza kanału uzyskano bogaty materiał ceramiczny - siwaki, kamionka - datowany na XIV-XV wiek. Brzeg kanału obudowany był ponadto murem kamiennym bez zaprawy. Na jego osi zlokalizowane są dwa filary kamienne z zachowanymi łukami konstrukcyjnymi tworzącymi w przeszłości jego obudowę. Zagruzowanie kanału wyznacza ceramika, XVIII wieku. Na przedłużeniu odkrytej ściany zachodniej Domu Opata w kierunku północnym odsłonięto mur kamienno-ceglany o bliżej nieokreślonej funkcji. W części zachodniej wykopu odkryto jeszcze dwa kamienne mury ogrodzeniowe.

Po stronie zachodniej Domu Opata w wykopie X odkryto kolejne wnętrza piwnic dużego budynku, zlokalizowanego pomiędzy nim a skrzydłem zachodnim klasztoru, jak też przylegający do niego fragment krużganka.

W całości odsłonięto piwnicę o wymiarach 3,4 x 5,1 m z dość dobrze zachowanymi dwoma poziomami posadzek ceglanych. Z pomieszczenia tego prowadziło przejście do piwnicy sąsiedniej /odsłoniętej w 1978 r./, jak też wyjście na zewnątrz w ścianie północnej.

Sąsiadującą z nią od strony zachodniej piwnicę odsłonięto tylko częściowo. Zlokalizowano w niej dobrze zachowaną dolną część pieca /XVI w./.

Zlokalizowany po stronie południowej budynku fragment krużganka posiada szerokość 3 m i stanowi jego kontynuację /wykop III A/1980/. Przylega do ściany południowej wspomnianego budynku, część otwartą tworzyła ażurowa konstrukcja oparta na filarach kamiennych o rozstawie 3 m jeden od drugiego.

Nie udało się w tej części wykopu uzyskać poziomu użytkowego krużganka. Znaleziono jedynie w jego wnętrzu dużą ilość kształtek.

Na zewnątrz, po przeciwległej stronie budynku, odsłonięto dwa poziomy bruku kamiennego. Dolny bruk, datowany monetą na XVI wiek, tworzył wyraźny kanał ściekowy.

Badania będą kontynuowane.

KOŚCIAN
woj. leszczyńskie
Rynek 23

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział we Wrocławiu

Badania prowadzili: dr Jerzy Romanow, mgr Wojciech Chudy, mgr Andrzej Dwilewicz, mgr Zbigniew Lissak, mgr Wiesław Piszczalowski /autor sprawozdania/. Finansował WKZ w Lesznie. Pierwszy sezon badań. Budynek mieszkalny z XIV-XV w.